Τὸ πολεμικόν μας ἀνάγνωσμα

ΑΠΟΒΑΣΙΣ ΣΤΙΣ ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ

Θὰ μᾶς ἀκολουθῆ ἐφ' ὅρου ζωῆς ἡ ὀσμὴ τῶν νεκρῶν καὶ τῆς μπαρούτης.—Οἱ Ἰάπωνες εἶχαν ἀφαιρέσει ἀπό τοὺς κατοίκους τῆς νήσου Λέϋτε τὴν ἱκανότητα τοῦ γέλιου!—Τὰ ἔντιμα κουρέλια τῶν Φιλιππινέζων.

Τοῦ στρατηγοῦ **ΚΑΡΛΟ ΡΟΜΟΥΛΟ**
(Ἀποκλειστικότης «Πελοποννήσου»)

15ον

Γύρω μας ἐπάνω στὴν ἀκτή, οἱ ἀποβάσεις ἐσυνεχίζοντο μὲ μεγάλη ταχύτητα καὶ οἱ πυροβολισμοὶ τῶν στρατιωτῶν καὶ οἱ ἐκρήξεις τῶν πυροβόλων ἔκαναν ἕναν ἐκκωφαντικὸ θόρυβο.

Ἀκριβῶς πρὸ τεσσάρων ὡρῶν, τὸ πρῶτο κῦμα ἐφόδου εἶχε εἰσβάλει εἰς τὴν ἀκτήν. Χιλιάδες στρατιωτῶν μὲ πράσινες στολές, μουσκεμμένοι ἀπὸ τὸν ἱδρῶτα, ἐσώρευαν τόνους ἐφοδίων ἀπὸ τὶς βάρκες ἐπάνω στὴν ἀκτή. Νεκροὶ στρατιῶται ἦσαν σκορπισμένοι ἐπάνω στὴ μαύρη ἄμμο, ἀλλὰ ὄχι δικοί μας στρατιῶται. Οἱ δικοί μας νεκροὶ καὶ τραυματίαι εἶχαν ἀμέσως παραληφθῆ. Αὐτὰ συνεστραμμένα, τὰ ἡσυχα σώματα, τὰ διάτρητα ἀπὸ σφαῖρες, τὰ ξεσκισμένα ἀπὸ τὶς λόγχες καὶ μισοκαμμένα ἀπὸ τὰ φλολοβόλα, ἦσαν Ἰάπωνες νεκροί. Οἱ Ἰάπωνες αὐτοὶ ἀνῆκαν εἰς τὴν 16ην Μεραρχίαν, εἰς τοὺς βασανιστὰς τοῦ Μπαταάν, οἱ ὁποῖοι εἶχαν δέσει τὰ χέρια τῶν ἀνδρῶν μας πίσω καὶ τοὺς εἶχαν μαχαιρώσει στὴ σπονδυλικὴ στήλη.

»Ἦσαν τὰ καθάρματα τοῦ Βαταάν», εἶπε γι' αὐτοὺς ὁ Μὰκ Ἄρθουρ. Καὶ τώρα, κυττάζοντας γύρω του καὶ ρουφώντας τὴν πίπα του, εἶπε, «Αὐτὸ ἀκριβῶς ὠνειρευόμουν».

Εἶχε ὁρκισθῆ εἰς τὸ Κορρέτζιντορ νὰ ἐκδικηθῆ.

Καθὼς ἔβλεπα τοὺς νεκροὺς αὐτούς, τὰ ἐθυμήθηκα ὅλα. Τὸ Μπαταάν θὰ ἔζοῦσε μέσα μας σ' ὅλη μας τὴ ζωή. Ἐφ' ὅσον θὰ ἐζοῦσα, θὰ μὲ ἀκολουθοῦσε πάντοτε ἡ ὀσμὴ τῶν νεκρῶν καὶ τῆς μπαρούτης καὶ οἱ χιλιάδες μυῖγες ἀπὸ τὰ πεδία τοῦ θανάτου εἰς τὸ Μπαταάν.

Τώρα οἱ ἐχθροί μας ἦσαν νεκροί. Ἐμεῖς, ποὺ δὲν μποροῦσαμε νὰ ξεχάσουμε, εἴμαστε οἱ ἐκδικηταί.

Λέγουν ὅτι ἡ ἐκδίκησις εἶναι τὸ δυνατότερο ἀνθρώπινο σὸγαίσθημα. Αὐτὴ ἡ στενὴ λωρίδα τῆς ἀκτῆς ἦταν ἡ πρώτη μας γεῦσις τῆς ἐκδικήσεως. Τὸ Λέϋτε ἦταν ἡ ἀπάντησις σὲ χιλιάδες προσευχές. Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ἡ γῆ ἐλευθερώνετο.

Ἐκύτταξα ἐπάνω καὶ εἶδα τὴν Ἀμερικανικὴ σημαία καὶ τὴ σημαία τῶν Φιλιππίνων νὰ κυματίζουν, μαζὶ καὶ πάλι, ἐπάνω στὸ ὑψηλότερο φοινικόδενδρο, γιὰ νὰ ἀποφεύγουν τὶς σφαῖρες. Πρὸ τῆς ἀποβάσεως εἶχαν τραβήξει κλῆρο γιὰ νὰ ὁρισθοῦν ἐκεῖνοι οἱ ὁ ποῖοι θὰ ὕψωναν τὶς σημαῖες.

Τὰ σχέδια, τὰ ὁποῖα εἶχαν καταστρωθῆ ἀπὸ καιρὸ, ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν προτοῦ ἐμεῖς φθάσουμε στὴν ἀκτή. Ὁ στρατηγὸς Μὰκ Ἄρθουρ εἶπε εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Φιλιππίνων: «Εὐθὺς ὡς καταλάβουμε τὸ Τακλομπὰν θὰ ἀναθέσω τὴν διοίκησιν σὲ σᾶς. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ γίνη ἐνωρίτερα ἀπὸ ὅ,τι ἐσχεδιάζαμε. Τὰ πράγματα πηγαίνουν καλά.

Τὰ μάτια τοῦ Ὀσμένα ἐγέλασαν ἀπὸ εὐχαρίστησι.

«Εἶμαι ἕτοιμος, ὁποτεδήποτε θέλετε, στρατηγὲ. Εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ ἀνακοινώσουμε τὰ σχέδιά μας εἰς τὸν λαόν. Ἔχω ἐμπιστοσύνην ὅτι τὰ σχέδια θὰ ἀποδώσουν».

Τὸ κάθε τι εἶχε μελετηθῆ ἐκ τῶν προτέρων. Τὰ σχέδια τῆς εἰσβολῆς, εἰς τὴν Μελβούρνην καὶ ἡ ἀνασυγκρότησις τοῦ κράτους εἰς τὴν Οὐάσιγκτων.

Γύρω ἀπὸ τὸν Πρόεδρο καὶ τὸν στρατηγὸ Μακ Ἄρθουρ ἀνεπτύχθησαν στρατιῶται γιὰ νὰ τοὺς προφυλάξουν ἀπὸ τυχὸν ἀτάκτους. Ἀπὸ ἐπάνω τους ἐκυμάτιζαν οἱ σημαῖες των.

Κυττάζοντας γύρω μου καὶ προσπαθώντας νὰ ἀντιληφθῶ τὸ κάθε τι, εἶδα ὁμάδες ἀπὸ ρακένδυτους ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐπρόβαλαν μεταξὺ τῶν σκοπῶν καὶ ἐπροσπαθοῦσαν νὰ προσελκύσουν τὴν προσοχή μου. Ἔτσι εἶδα τοὺς συμπατριῶτες μου πάλι γιὰ πρώτη φορὰ. Ἀφήφησαν τοὺς κινδύνους γιὰ νὰ μᾶς ουναντήσουν.

Ἐνόσω ὁ Μὰκ Ἄρθουρ καὶ ὁ Ὀσμένα ἐμιλοῦσαν, ἔτρεξα νὰ τοὺς ἰδῶ. Ἦσαν ἑκατὸ περίπου, ὅλοι ρακένδυτοι. Τὰ παιδιὰ ἦσαν τόσο ἐξηντλημένα, ποὺ ἔμοιαζαν σὰν μικροὶ γέροι. Μέ ἀκουμποῦσαν ὅλοι, γιατὶ δὲν ἐπίστευαν ὅτι ἤμουν ζωντανός. Ἐπειδὴ τοὺς ἐγνώριζα καὶ ἐπειδὴ ἤξερα τὶς στερήσεις, τὶς ὁποῖες εἶχαν ὑποστῆ, ἐκαταλάβαινα πόσο ἤθελαν νὰ εὐθυμήσουν καὶ νὰ γιορτάσουν τὸν θρίαμβό μας, ἀλλὰ δὲν μποροῦσαν. Εἶχαν ξεχάσει πιά. Οἱ Ἰάπωνες τοὺς εἶχαν ἀφαιρέσει τὴν ἱκανότητα τοῦ γέλιου, ποὺ εἶναι θεῖον δῶρον.

Καὶ ὅμως τὸ Λέϋτε ἦταν μία ἀπὸ τὶς λιγώτερο θιγεῖσες νήσους μας. Αὐτοὶ ἦσαν οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ὑποφέρει τὰ ὀλιγώτερα. Ὅταν τοὺς εἶδα ἔννοιωσα τόση ντροπή, ὅση ποτὲ ἄλλος ἄνθρωπος, βλέποντας τοὺς συμπατριῶτες του μὲ τὰ ἀδύνατα σώματά τους γυμνά. Οἱ Φιλιππινέζες μας ἦσαν πάντοτε σεμνές, ἀλλὰ τὰ κορίτσια αὐτὰ δὲν εἶχαν κουρέλια γιὰ νὰ σκεπάσουν τὴ γύμνια τους. Μερικοὶ ἐφοροῦσαν κουρέλια καὶ μερικοὶ φλοιοὺς δένδρων. Δὲν ἐντεπόμουν ἐξ αἰτίας τους. Τὰ κουρέλια τους ἦσαν ἔντιμα. Εἶχαν πολεμήσει γιὰ νὰ διατηρήσουν τὴν τιμήν τους καὶ γιὰ νὰ σώσουν τὴ ζωή τους.

Τώρα εἶδα τὴν πραγματικὴ ἀπόδειξι τῆς θυσίας των. Ἦταν ζωγραφισμένη στὴν ὄψι τοῦ πιὸ ἀδύνατου καὶ τοῦ πιὸ πεινασμένου παιδιοῦ. Τότε ἐσκέφθηκα. «Ἡ γυναῖκα μου καὶ τὰ παιδιά μου θὰ πρέπει νὰ ὑπέφεραν τὰ ἴδια. Ἡ οἰκογένειά μου θὰ πρέπει νὰ δείχνη τὸ ἴδιο ὅπως αὐτοὶ ἐδῶ».

Ἔτσι, ἤθελα νὰ κλάψω ἀπὸ ντροπὴ γιὰ τὴν καλοραμμένη Ἀμερικανικὴ στολή μου καὶ γιὰ τὴν καλὴ ζωή, ποὺ εἶχα περάσει, περιμένοντας νά ἐπιστρέψω στὴν πατρίδα μου.

Ἕνας μὲ ἐρώτησε λίγο ντροπαλός; «Πότε θὰ μᾶς δώσουν τρόφιμα καὶ ροῦχα;»

Ὅλοι ἤθελαν ἀπάντησι σὲ μιὰ ἐρώτησι: «Τὶ μποροῦμε νὰ κάνουμε γιὰ νὰ βοηθήσουμε τὸν Ἀμερικανικὸ στρατό»;

Ἐπέμεινα. «Περιμένετε: Θὰ χρειασθῆ νὰ κάνετε πολλά. Ἀκόμη καὶ τὰ παιδιὰ θὰ μπορέσουν νὰ βοηθήσουν γιὰ νὰ κατασκευάσθοῦν τὰ ἀεροδρόμια καὶ νὰ ξεφορτωθοῦν τὰ πλοῖα. Θὰ πρέπει νὰ περιμένετε ἀνακοινώσεις».

Ὅλη αὐτὴ τὴν ὥρα τὰ μάτια τους μὲ ἱκέτευαν καὶ ἐγὼ ἐπροσπαθοῦσα ἀπεγνωσμένα νὰ συγκρατήσω τὰ δάκρυα. Δὲν ἐμιλούσαμε γιὰ τὸ θέμα, τὸ ὁποῖον ἤθελα πιὸ πολὺ νὰ μάθω. Κανένας λόγος δὲν ἔγινε γιὰ τὴ γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά μου. Τίποτα δὲν μοῦ εἶπαν. Ἂν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἐγνώριζαν μιὰ λέξι, ποὺ εἶχε μεταδοθῆ ἀπὸ τὸ μυστικὸ δίκτυο ποὺ ἐκάλυπτε ὅλας τὰς νήσους, θὰ μοῦ ἐφώναζαν τὰ νέα ἀμέσως.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια

Πατρινὰ ἡμερονύκτια

Στὰ πεταχτά

Οἱ συμπολῖται Κεφαλλῆνες ἑώρτασαν χθὲς τὴν ἐπέτειον τῆς μνήμης τοῦ προστάτου τῆς νήσου εἰς τὸν ἐνταῦθα ἰδιόκτητον γραφικὸν ναόν.

--Ὁ ὁποῖος τόσον κατὰ τὴν πρωϊνὴν θείαν λειτουργίαν ὅσον καὶ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν μέχρις ἀργὰ τὴν νύκτα ἦτο κατάμεστος πιστῶν.

—Οἱ ὁποῖοι καὶ ἐδεήθησαν πρὸ τῆς εἰκόνος τοῦ Ἁγίου, σὺν τοῖς ἄλλοις τώρα, καὶ διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τῶν ψυχῶν ὅλων ἐκείνων ποὺ ὑπῆρξαν θύματα τῆς καταστρεπτικῆς μανίας τοῦ ἐγκελάδου...

=Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ κ. Φωκᾶς εὑρισκόμενος τὶς προάλλες εἰς Ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν ἐδήλωσεν ὅτι κατὰ τοὺς προσεχεῖς μῆνας θὰ ἐνταθῆ ἡ κίνησις ξένων εἰς τοὺς ἀρχαιολογικούς μας τόπους.

—Ἐπ' εὐκαιρία, ὁ κ. Φωκᾶς συνέστησεν εἰς τοὺς κατοίκους νὰ καταβάλουν πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαραιτήτων προϋποθέσεων καλῆς διανομῆς καὶ ἐξυπηρετήσεως τῶν ξένων ἐπισκεπτῶν.

=Τὴν προσεχῆ Κυριακήν, ἡμέραν ἐνάρξεως τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς «Ἑβδομάδος τοῦ Πολεμιστοῦ» καὶ τῆς «Ἡμέρας τοῦ ΟΗΕ» θὰ γίνῃ γενικὸς σημαιοστολισμὸς οἰκιῶν καὶ καταστημάτων.

=Διαβάζομεν ὅτι οἱ Ἀγγλικὲς ἀρχὲς συνιστοῦν εἰς τοὺς λαμβάνοντας ἐπιστολές ἐξ Ἑλλάδος καὶ ποὺ φέρουν τὰ γραμματόσημα τῆς σειρᾶς Κύπρου, νὰ μὴ τὶς ἀνοίγουν!

—Οἱ κατὰ τὰ ἄλλα φλεγματικοὶ Ἐγγλέζοι, φαίνεται ὅτι ταράσσονται ἐξαιρετικὰ ἀπὸ τὰ γραμματόσημα μὲ τὴν κηλίδα.

—Ἀλλὰ πέραν τῶν γραμματοσήμων ὁ πολιτισμὸς τῶν παιδιῶν τῆς πάλαι ποτὲ κραταιᾶς Μεγάλης Βρετατνίας ἔχει κηλιδωθῆ ἀνεπανορθώτως ἀπὸ τὸ καθεστὼς δουλείας ποὺ ἐπιμένουν, μάταια φυσικά, νὰ διατηρήσουν εἰς τὴν Ἑλληνικωτάτην νῆσον.

=Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ πληροφορία:

—«Συνεπεία τῆς μεγάλης θλίψεως γιὰ τὸν θάνατον τῆς γάτας του, ἀπέθανεν ὁ πολυεκατομμυριοῦχος Μισπὰλ Μουχαγιές, ἰδιοκτήτης τοῦ μεγάλου ξενοδοχείου «Πέρα Πάλας».

—»Ὁ βαθύπλουτος Σῦρος ἔτρεφε μεγάλην ἀδυναμίαν πρὸς τὴν γάταν του Μπόν, τὴν ὁποίαν περιεποιεῖτο ὡς ἄνθρωπον καὶ ἐκοιμᾶτο μαζί της.

—»Αἰφνιδίως πρὸ ἡμερῶν ἡ Μπὸν ἠσθένησε καὶ παρὰ τὰς περιποιήσεις τῶν κτηνιάτρων, ἐψόφησε.

—»Ἔκτοτε ἡ Μουλαγιὲς κατελήφθη ὑπὸ μελαγχολίας, δὲν ἔτρωγε οὔτε ὡμίλει εἰς ἄνθρωπον.

—»Προχθὲς καταληφθεῖς ὑπὸ κρίσεως μετέβη εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ ἤρχισε νὰ πίνῃ οὐΐσκυ.

—»Μετ' ὀλίγον ὁ Μουχαγιὲς κατέπεσεν ἀναίσθητος καὶ ὁ καταφθάσας ἰατρὸς διεπίστωσεν ὅτι οὗτος ἀπεβίωσεν συνεπείᾳ συγκοπῆς.

—»Ἡ περιουσία τοῦ ἀποθανόντος ὑπολογίζεται εἰς 30 ἑκατομμύρια λιρῶν.

—»Διὰ τῆς διαθήκης του ἀφήνει τὴν ἑκμετάλλευσιν τοῦ ξενοδοχείου εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον καὶ τὸν Σύνδεσμον κατὰ τῆς φυματιώσεως».

Φαρμακεῖα

Διανυκτερεύοντα:

Δαδιώτης Βασ. Ἁγ. Νικολάου 11, Μανδραγοῦ Χρηστίνα Ἀλ. Ὑψηλάντου 156.

Συνταγαὶ ΙΚΑ:

Ραβαζούλας Ἰωάννης Γερμανοῦ 1. Μακρυγένης Παναγ. Μαιζῶνος 77, Σιγαλὸς Γεώργιος Δημ. Γούνσρη 45, Κουρλαμπᾶς Λεων. Πλατεῖα Γεωργ. Α', Βασιλόπουλος Γεώργ. Ἁγ. Νικολάου 65.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

Ἕνας τακτικὸς ἀναγνώστης τῆς στήλης μου, ὁ σεβαστός δάσκαλος κ. Νῖκος Παπαδόπουλος, μοῦ ἔστειλε μία ἐπιστολή, στὴν ὁποία μοῦ γράφει γιὰ τὴν κακὴ συνήθεια ποὺ ἔχουν μερικοὶ γονεῖς, νὰ ἐπαινοῦν σὲ τρίτους τὰ παριστάμενα παιδιά τους καὶ νὰ λέγουν χίλια δυὸ ἀνεύθυνα καὶ πολλὲς φορὲς καταστρεπτικὰ γιὰ τὰ παιδιὰ πράγματα. Οἱ γονεῖς συνηθίζουν, ὅταν ἀναφέρονται σὲ πνευματικὲς ἰδιότητες τῶν παιδιῶν τους, νὰ ὑπερβάλλουν. Αὐτὸ εἶναι ἐπιζήμιο γιὰ τὸ παιδί. Τὸ γεμίζει ἐγωϊσμόν, ὄχι ἀγαθόν, τὸ ἐμπλουτίζει μὲ ψευδαισθήσεις καὶ τὸ κάνει ἀλλαζονικὸ καὶ ἀκατάδεκτο. Ἐὰν, ἐγνώριζαν τὴν ἱστορία, οἱ γονεῖς αὐτοί, γράφει στὸ γράμμα του ὁ ἐκλεκτὸς ἐκπαιδευτικός, θὰ διεπίστωναν πόσο θὰ ἦτο φρονιμώτερα ἡ σιωπή. Καὶ νὰ γιατί. Ὁ Λειβνίτιος 15 χρονῶν, ὄχι μονάχα ἐγνώριζε τὰ ἔργα τοῦ μεγάλου φιλοσόφου Καρτεσίου, ἀλλὰ κι' ἔλεγε ὅτι «ὅσο περισσότερο μελετῶ, τόσο καταλαβαίνω τὴν ἀμάθειά μου».

***

Τὸ γράμμα αὐτὸ τοῦ σεβαστοῦ δασκάλου μ' ἔκανε νὰ θυμηθῶ τὸν Γκασέντι, ποὺ δέκα ὀκτὼ χρονῶ διωρίστηκε δάσκαλος τῆς ρητορικῆς, καὶ δέκα ἐννέα ἐτῶν καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας. Θυμήθηκα τὸν Βέρνερ Χάζεμπεργκ ποὺ τριάντα δυὸ χρονῶν τιμήθηκε μὲ τὸ βραβεῖο Νόμπελ τῆς Φυσικῆς, τὸν Γάλλο Ἔγγερ ποὺ 22 ἐτῶν διωρίστηκε καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς Φιλολογίας τῆς Σορβώνης, τὸν Ἰταλὸ Ἀντζελο Πολιτσιάνο, ἀρχηγὸ τῶν Οὐμανιστῶν ποιητῶν, ποὺ σὲ ἡλικία 19 ἐτῶν μετέφρασε τὴν Ἰλιάδα τοῦ Ὁμήρου στὴ γλῶσσα τῆς πατρίδος του, καὶ τὸν μέγα Πασκὰλ ποὺ σὲ ἡλικία 16 ἐτῶν ἐξέδωσε συγγράμματα Μαθηματικὰ καὶ Φυσικά. Κι' ὅλοι αὐτοί, δὲν ἀνῆκαν στὴν κατηγορία τῶν «παιδιῶν θαυμάτων», οὔτε στὶς ἐξέχουσες ἐκεῖνες μορφὲς, ποὺ ἐπυρπόλησαν τοὺς οὐρανοὺς μὲ τὴν διαύγεια καὶ τὴν εὐφυΐα τους, στὴν ἡλικία ποὺ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι ἀρχίζουμε νὰ σχηματίζουμε τὶς πρῶτες γνώσεις, καὶ νὰ παίρνουμε τὰ πρῶτα βαπτίσματα τῆς ζωῆς. Ἦσαν ἁπλῶς ἄνθρωποι τῆς μαθήσεως. «Καλὸν εἶνε οἱ γονεῖς νὰ συνταυλίζουν τὶς ὑπάρχουσες ἐφηβικὲς πνευματικὲς ἀνησυχίες. Ἀλλὰ ὄχι νὰ τὶς πυρπολοῦν οἱ ἴδιοι. Γιατὶ γρήγορα θὰ κλάψουν ἐπάνω στὰ ἀποκαΐδια καὶ στὶς στάχτες τους. Ἀληθινὰ μεγάλοι ἄνδρες ἀνεδείχθησαν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ὡς πολικὸ ἀστέρα τους, τὸ Σωκρατικὸ «Ἓν οἶδα, ὅτι οὐδὲν οἶδα»

***

Καὶ μιὰ καὶ ὁ λόγος γιὰ τὰ παιδιά:

Φίλος μου, ὁ ὁποῖος ἔτυχε προχθὲς ἔξω ἀπὸ τὸ προαύλιο ἑνὸς Γυμνασίου Ἀρρένων τῆς πόλεως, μοῦ περιέγραψε μέ τὰ πλέον μελανὰ χρώματα τὴ συμπεριφορὰ ἑνὸς καθηγητοῦ πρὸς τὸν ἀτακτήσαντα μαθητὴ του. Συγκεκριμένως, μοῦ ἔλεγε, ὅτι ὁ κ. καθηγητὴς μετεχειρίζετο ἐπίθετα, τὰ ὁποῖα οἱ συνάδελφοί του τῆς φιλολογίας ἀποκαλοῦν «κοσμητικά», ὄχι ὅμως διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν ἀνθρώπου. ἀλλὰ διὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ τετραπόδου ἐκείνου τῆς ὑπομονῆς. Ἐκτὸς δὲ τῆς παραθέσεως τῶν λίαν κολακευτικῶν ἐπιθέτων, ὥσπερ Βελιγκέκας, πατώντας μέ γραφικότητα τὸ πόδι του στὴ γῆ, ἔλευε παρουσία ὅλων τῶν μαθητῶν:

—Ὠρέ, θὰ κατέβω κάτω, νὰ σὲ πατήσω, τ' ἀκοῦς ρέ, νὰ σὲ τσολοπατήσω...

Κι' ὁ μικρὸς μαθητάκος, φοβηθεὶς αὐτὸ τὸ «Βεληγκεκικὸ» σωφρονιστικὸ σύστημα τοῦ κ. καθηγητοῦ του, ἐκάθησε εἰς στάσιν προσοχῆς καὶ ἀπήγγειλε ἀπὸ μέσα του τὴ «Λήθη» τοῦ Μαβίλη,

«Μακάριοι οἱ νεκροὶ ποὺ λησμονᾶνε τὴν πίκρια τῆς ζωῆς»

ἔχων στραμμένα τὰ βλέμματά του, πρὸς τὸν φθινοπωρινὸν οὐρανό, ποὺ εἶχε κι' αὐτὸς συννεφιάσει. καὶ μαυρίσει ἀπὸ τὶς φωβέρες τοῦ ἐπιγείου ἐκείνου Διός.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Τὸ Παράρτημα ΠΙΚΠΑ Ἰθάκης, προκειμένου νὰ προσλάβη ἕναν παιδίατρον διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ, μὲ μηνιαῖον μισθὸν 1.200 δρχ. καλεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως ὑποβάλλωσιν αὐτῷ (εἰς Ἰθάκην) τὰ κατὰ Νόμον δικαιολογητικὰ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Ἐν Ἰθάκη τῇ 18)10)1954

Διὰ τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Π.Ι.Κ.Π.Α. Ἰθάκης

Ὁ Πρόεδρος
Γ. Παπαδόπουλος
Ἔπαρχος Ἰθάκης

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

—Ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Κατοχῆς Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐνοικίασις «2.000» στρεμμάτων Κοινοτικῆς ἐκτάσεως ἐν θέσει Φουρλάτι Κατοχῆς δι' ὀρυζοκαλλιέργειαν διὰ δύο ἔτη. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Κατοχῇ τῇ 24ην Ὀκτωβρίου 1954 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 π. μ. Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι πλείονας πληροφορίας εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Κοινότητος ἢ παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Αἰτωλνίας.

Ἐν Κατοχῇ τῇ 18—10—1954
Ὁ Πρόεδρος Κοινότητος
Δ. Τζανάκης

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΑΣΘΕΝΟΥΣ

Παντελῶς ἄπορος μητέρα πέντε τέκνων, φυματικὴ ὡς καὶ τὸ μεγαλύτερον τέκνον της ἐπίσης φυματικόν, ἐπικαλεῖται τὴν εὐσπλαχνίαν σας, διότι μόνον ὁ Παντοδύναμος Θεὸς γνωρίζει τὸ δρᾶμα μας. Ἐρχόμεθα γονυκλινῶς νὰ σᾶς ἱκετεύσωμεν ὅπως βοηθήσητε τὴν ἀτυχῆ οἰκογένειαν μὴ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ θλιβερὰ παράκλησίς μας θὰ σᾶς συγκινήση. Εὐχόμεθα δὲ εἰς τὸν Θεὸν νὰ σᾶς τὸ ἀνταποδώσῃ. Προσφοραὶ εἰς τὰ Φαρμακεῖα κ. κ. Καραμπᾶ, Σιγαλοῦ καὶ Βασιλοπούλου διὰ τὴν ἀσθενῆ Α. Π.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Κ. ΤΟΓΙΑ

Τὸ πολυτελέστατον θαλαμηγὸν

"ΚΩΣΤΑΚΗΣ ΤΟΓΙΑΣ"

Πέμπτην 10ην ἑσπερινὴν **Πειραιᾶ, Σῦρον, Μύκονον, Ἰκαρίαν, Βαθύ, Καρλόβασι.**
Τρίτην 2αν πρωϊνὴν **Ζάκυνθον, Ληξούριον, Ἀργοστόλιον,**
Τρίτην 10ην ἑσπερινὴν **Πειραιᾶ.**
Πέμπτην 2αν πρωϊνὴν **Ζάκυνθον, Ληξούριον, Ἀργοστόλιον.**

Πρακτορεῖον: **Κωνστ. Δ. Λαγωγιάννη**
Ὄθωνος—Ἀμαλίας 52. Τηλεφ. 36—88

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΚΑΒΟΥΝΙΔΟΥ Α.Ε.

Τὸ ἀτμόπλοιον

"ΓΛΑΡΟΣ"

Πέμπτην 12ην νυκτερινὴν δι' **Ἰθάκην, Σάμην, Ἁγίαν Εὐφημίαν, Φισκάρδο, Λευκάδα, Πρέβεζαν.** Ἐπιστροφὴ **Παρασκευὴ** μέσῳ **Λευκάδος, Ζαβέρδας, Μύτικα, Κάλαμον Ἀστακόν, Πάτρας.**
Παρασκευὴν 10ην ἑσπερινὴν διὰ **Πειραιᾶ.**
Σάββατον 12ην νυκτερινὴν **Ἀστακόν, Κάλαμον, Μύτικα, Ζαβέρδα, Λευκάδα, Πρέβεζα.** Ἐπιστροφὴ **Κυριακὴν** μέσῳ **Λευκάδος, Φισκάρδου, Ἁγ. Εὐφημίας, Σάμης, Ἰθάκης, Πάτρας.**
Κυριακὴν 9ην ἑσπερινὴν **Πειραιᾶ.**
Δευτέραν 12ην νυκτερινὴν δι' **Ἰθάκην, Σάμην, Ἁγίαν Εὐφημίαν, Φισκάρδον, Βασιλικήν, Νυδρί, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Παξούς, Ἠγουμενίτσαν, Κέρκυραν.**
Τετάρτην 10ην ἑσπερινὴν διὰ **Πειραιᾶ.**

Πρακτορεῖον: **Ἰ. Ἀθανασοπούλου**
Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων 5 Τηλεφ. 32—35

ΝΕΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΠΕΤΡΟΥ Γ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

Τὸ ἀτμόπλοιον

«Γ. Ποταμιάνος»
(ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ)

Παρασκευὴν 3ην πρωϊνὴν **Ζάκυνθον, Ληξούριον, Ἀργοστόλιον.**
Παρασκευὴν 9ην ἑσπερινὴν **Πειραιᾶ.**
Σάββατον 8ην ἑσπερινὴν **Σάμην, Κέρκυραν, Βρινδήσιον.**
Δευτέραν μεσονύκτιον **Πειραιᾶ, Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἅγιον Κύρηκον, Βαθύ, Καρλόβασι.**

Ναυτικὸν Πρακτορεῖον
Π. Πυλαρινὸς
Ὄθωνος—Ἀμαλίας 44
Τηλεφ. 33—80

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ Γ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ Α. Ε.

Δηζελόπλοιον

«Σεμίραμις»

Ἑκάστην **Πέμπτην** 10ην ἑσπερινὴν διὰ **Πειραιᾶ, Κάλυμνον, Κῶ, Ρόδον.**

Ἑκάστην **Δευτέραν** μεσονύκτιον διὰ **Κέρκυραν, Βρινδήσιον.**

Ναυτικὸν Πρακτορεῖον
Π. Πυλαρινός
Ὄθωνος—Ἀμαλίας 44
Τηλεφ. 33—80

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΑΙΓΑΙΟΥ ΑΔΕΛΦΩΝ Σ. ΤΥΠΑΛΔΟΥ Α.Ε.

—Τακτικαὶ ἑβδομαδιαῖαι ἀναχωρήσεις.

«Ἀγγέλικα»

Ἑκάστην **Παρασκευὴν** 10 μ. μ. διὰ **Πειραιᾶ, Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον, Ρόδον.**

Ἑκάστην **Τρίτην** μεσονύκτιον διὰ **Σάμην, Ἰθάκην, Κέρκυραν, Βρινδήσιον.**

Πρακτορεῖον: **Ἰ. Ἰγγλέση**
Ὄθωνος—Ἀμαλίας 47
Τηλεφ. 21—51

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ ΣΠΑΠ

Ἀτμοπλοΐαι: Δι' Ἀθήνας: 8,57, 13.04, 17.48, 1.23. Διὰ Καλάμας: 12.43, 1.24. Διὰ Πύργον—Ὀλυμπίαν: 16.29, 19.44. Διὰ Κυπαρυσσίαν 1.24. Διὰ Ζάκυνθον μέσῳ Κυλλήνης: 12.43

Ἀτμήλατοι! Δι' Ἀθήνας 11.31 Διὰ Καλάμας: 6.43. Διὰ Κυπαρισίαν: 16.04. Διὰ Διακοφτόν: 17.

Λεωφορεῖα: Δι' Ἀθήνας 7, 9.30, 14.30, 16.40, 18.30.

Α)Π **«Καλυδών»:** Διὰ Μεσολόγγιον—Ἀγρίνιον: 5.45, 13.10 καὶ 17.40.

Ἔκδοσις εἰσιτηρίων

Πρακτορεῖον: **Στ. Ροδοπούλου**
Τηλεφ. 26—86

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Δραγάνου διακηρύττει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν δι' ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἡ κατασκευὴ τριῶν ὀχετῶν καὶ τὴν ἀμμοχαλικόστρωσιν τῆς κοινοτικῆς ὁδοῦ. Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐργολάβοι Α' καὶ Β' Τάξεως ὡς καὶ ἐμπειροτέχναι ἔχοντες νόμιμα πιστοποιητικά, ἀφοῦ ἕκαστος καταθέσῃ ἐγγύησιν συμμετοχῆς ἐκ δραχμῶν 1.300 ἢ ἰσόποσον ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης.

Προϋπολογισθεῖσα δαπάνη δραχμῶν 25.000.

**Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 26ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1954 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11—12